

Sisällysluettelo

- 1 Ansiotulojärjestelmä
 - 1.1 Perustoimeentulo
 - 1.2 Eläke
 - 1.3 Sosiaalietuudet
 - 1.4 Maahanmuuttajat ja pakolaiset
 - 1.5 Pääomatulot ja varallisuus
 - 1.6 Palvelut
 - 1.7 Verotus ja velat
 - 1.8 Yhteiskunta
 - 1.9 Vangit
- 2 Laskelma
 - 2.1 Ansiotulo
 - 2.2 Elatustuet
 - 2.3 Lapsilisät
 - 2.4 Yhteenveto
3. Taustatietoja

1. Ansiotulojärjestelmä

1.1 Perustoimeentulo

Nykyisellä hintatasolla toimiva ansiotulo on 2500€/kk, eli 30.000 euroa vuodessa. "Palkka" maksetaan jokaiselle 19 vuotta täyttäneelle Suomen kansalaiselle, ennakonpidätysprosentti on kaikilla sama 20. Palkka maksetaan tätä varten perustettavan ansiotulokassan kautta.

Työnantaja maksaa ansiotulon lyhentämättömänä valtion ansiotulokassaan aina 2500 euroon saakka. Mahdollisen ylimenevän osuuden työnantaja maksaa suoraan työntekijälle verollisena bonuksena, jossa ennakonpidätysprosentti on edelleen 20. Poikkeuksena vuositasolla bonuskertymän ylittäessä 30.000 euroa, jolloin ennakonpidätysprosentti ylimenneeltä osuudelta on 50.

Verotuksessa ei huomioida matka- tai muita tulonhankkimiskustannuksia, lainojen korkovähennyksiä, huollettavien lasten määrää tms.

Työnantaja voi hankkia ja antaa matkalippuja työntekijöilleen liikematkoja varten. Samoin työnantaja voi maksaa suoraan majoitus- ja ravitsemispalvelut, joita katsoo työntekijöidensä työaikana/ työtehtäviin liittyen tarvitsevan. Työnantaja voi myös antaa työntekijänsä käyttöön asunnon, auton, tietokoneen, matkapuhelimen tms., mutta näitä ei lasketa työntekijälle tuloihin vaikuttaviksi työsuhde-eduiksi. Myöskään työnantaja ei saa näistä mitään erillistä korvausta, vaan ne lasketaan liiketoiminnan menoiksi.

Eläkkeen osalta on sama maksutapamenettely kuin työnantajan maksamassa palkassa, mutta välikätenä on eläkekassa.

Poikkeus ansiotulojärjestelmässä on vankeusrangaistuksen yhteydessä tapahtuva vähennys. Mikäli vankilassaoloaika ylittää kuukauden, täysiltä kalenterikuukausilta palkkaa maksetaan vain puolet eli 1250 euroa (ennakonpidätys 20%), josta vanki voi maksaa esim. siviiliasuntonsa vuokran tai asuntolainan lyhennyksen tuomion ajan, tai perheellisenä osallistua kuluihin.

Sama koskee vakituisesti kunnallisessa laitoshoidossa asuvia vanhuksia ja vammaisia, jotka saavat ateria- ja muut peruspalvelut ilman lisäveloitusta hoitonsa yhteydessä, sekä palvelustaan suorittavia varusmiehiä.

Poikkeuksen muodostaa myös vanhempiensa luvalla omaan talouteen muuttanut alaikäinen lapsi, syynä voi olla vaikka opiskelut toisella paikkakunnalla tai oman perheen perustaminen. Alle 19-vuotiasta ansiotulonsaajaa koskee yhtä lailla toisaalla selvitetty kansalaisvelvoite, ja lapsen vanhemmille ei enää makseta lapsilisää. Myös mahdolliset elatustukivelvoitteet raukeavat.

Avioeron jälkeen, puolisoiden varakkuudesta huolimatta, kenenkään ei enää tarvitse maksaa ex-puolisolleen elatustukea.

Etävanhempi maksaa enintään samanaikaisesti kolmesta alaikäisestä lapsesta 100 euroa kuukaudessa arkivanhemmalle; tämä maksu pidätetään elatusvelvollisen ansiotulon netto-osuudesta ja maksetaan suoraan verottomana tulona arkivanhemmalle. Jos elatusvelvollisuus koskee useampaa kuin kolmea lasta, elatustuensaajan ansiotuloon lisätään lapsilukumäärän mukaan 100€/lapsi/kk. Ellei lapsella ole tunnustettua isää, arkivanhemmalle maksetaan ansiotuloon kuukausittain veroton 100 euron lisä.

Hintatason noustessa ansiotuloa korotetaan 50 euron välein, turhat muutamien senttien tai eurojen välikorotukset jätetään pois.

Ansiotulon turvin jokaisella on mahdollisuus esim. hakea ja saada asuntolainaa, kunhan luottotiedot ovat kunnossa. Voidaan myös laatia lainajärjestelmä, jossa luottotiedoton voi saada asuntolainan tai autorahoituksen siten, että kuukausittainen lyhennys korkoineen pidätetään ansiotulosta ja tilitetään suoraan pankille.

Velkojen ulosmittaamisessa huomioidaan 300 euron raja. Eli jos velallisella on kolme tai useampi alaikäinen lapsi, ja tulona vain ansiotulo, ulosmittausta ei voida suorittaa. Yhden alaikäisen lapsen vanhemmalla ulosmitattavaa jää 200 euroa, ja kahden lapsen vanhemmalla 100 euroa kuukaudessa. Muutoin ansiotulon maksettavasta osuudesta voidaan pidättää tuo 300 euroa. Bonusosuuden kaikki nettotulo on ulosmitattavissa olevaa tuloa.

Kansanedustajien ansiotulo on edustusajalta kaksinkertainen, mitään lisiä tai eläkebonuksia ei jaeta. Ajatus on, että edustaja omistautuu tehtävälleen koko kauden ajaksi asioiden parantamisen eikä tulonhankkimisen vuoksi.

Yrittäjien tulot eivät vaikuta ansiotuloon. Yksityisyrittäjä maksaa tulonsa valtion palkkakassaan kertymäkauden eli kalenterivuoden aikana aina 30.000 euroon saakka lyhentämättömänä. Tällöin taataan yrittäjällekin tasainen perustoimeentulo. Yrittäjällä on täten mahdollisuus kartuttaa ylimääräistä eläkeosuutta.

YEL-MYEL-TEL-LELMaksut yms. jäävät pois.

Ansiotulon suuruutta määritettäessä on otettu huomioon nykyisellä hintatasolla keskimääräiset asumiskustannukset, monipuolinen ja riittävä ravinnonsaanti, vaate- ja päivittäistavarahankinnoista koituvat kulut ja pienet lääkkeitä ja terveydenhuollosta aiheutuvat kulut. Puhelinlasku, sekä harkinnanvaraiseen käyttöön tarkoitettu osuus jonka voi käyttää tarpeen mukaan esim.

kodinkoneisiin, huonekaluihin, matkustamiseen, harrasteisiin tai perheellisellä lasten elatukseen. Kahden aikuisen taloudessa asumiskulut voidaan luonnollisesti jakaa, tällöin rahaa jää suhteessa enemmän esim. lapsiperheen ylläpitoon.

1.2 Eläke

Eläke ei ole palkkasidonnainen, vaan tulee määrittää työsopimuksessa erikseen, jos työnantaja haluaa tällaisen bonuksen tarjota työntekijälleen. Tämä ei koske ulkomaalaisia työntekijöitä. Työnantaja tai yrittäjä maksaa eläkkeen KELA:n alaisuuteen perustettavaan eläkekassaan. Mahdollista eläkekertymää maksetaan ansiotulon ohella yli 65-vuotiaille suomalaisille, verotus bonustulojen mukaan. Mikäli eläkkeeseen oikeutettu työntekijä kuolee ennen eläkeikää, kertynyt eläke maksetaan perikunnalle.

1.3 Sosiaalietuudet

Ansiotulojärjestelmän myötä sairas- ja työttömyyspäivärahat, asumis- ja opintotuet, sotilasavustus, äitiys- ja vanhempainpäivärahat, ynnä muut vastaavat etuudet jäävät pois, sisältäen myös vanhusten ja sairaiden lasten/omaisten hoidosta maksetut korvaukset.

Lapsilisä yhtenäistetään: jokaisesta lapsesta maksetaan 300€/kk syntymää seuraavasta kuukaudesta aina edellisen kuukauden loppuun, jona lapsi täyttää 19, ja alkaa saamaan ansiotuloa.

Kuntalisät poistetaan.

Äitiyspakkaus tai vaihtoehtoinen rahallinen avustuskäytäntö säilytetään ennallaan. Useamman lapsen taloudessa vaatteita ja muita tarvikkeita voidaan kierrättää lapselta toiselle, mutta rahaa menee isompaan asuntoon, autoon, ruokapöytään jne.

Toimeentulotuki nyky muodossa lakkautetaan. Jatkossa toimeentulotuella tarkoitetaan KELA:n hoitamaa kertaluontoista avustusta, jota ei makseta rahana, vaan annetaan joko maksusitoumuksena tai vaihtoehtoisesti KELA maksaa sille toimitetun laskun. Tällaisia avustettavia tilanteita voivat olla esim. terveydelliset syyt, kuten mittavat hammashoidot, joita vakuutukset eivät korvaa. Jos vuositasolla bonusosuuden bruttotulo ylittää tuon 30.000 euron rajan saavuttaen korkeamman ennakonpidätysprosentin, menettää oikeuden toimeentulotukeen kokonaan. Saadaksesen toimeentulotukea ei tarvitse myydä omaisuuttaan, eikä mitään peritä takaisin. Ansiotulo ja oikeus toimeentulotukeen on henkilökohtainen: puolison tulot eivät vaikuta.

Adoptiovanhemmille ei makseta mitään erillistä korvausta. Oikeus äitiysavustukseen ja lapsilisään riittää.

1.4 Maahanmuuttajat ja pakolaiset

Suomen kansalainen on suomalainen riippumatta siitä, kuinka kauan hän on Suomessa asunut. Jokaiselle Suomeen muuttavalle on tehtävä selväksi kansalaispalkkajärjestelmä velvoitteineen; joko on oltava oikeutettu kansalaispalkkaan ja elettävä sen mukaan, tai rahallista apua ei heru. Suomella

ei ole varaa elättää ihmisiä, jotka eivät tee osaansa yhteiskunnan eteen.

Turvapaikan hakijat ovat oma lukunsa, jotka vaativat pikaisia ratkaisuja. Joko heidät vastaanotetaan mahdollisimman nopeasti maahanmuuttajina, ja heille myönnetään Suomen kansalaisuus ja panostetaan heidän kouluttamiseensa ja myöhemmin työllistymiseen, tai heidät käännytetään takaisin. Heille ei tule tarjota rahallista apua karenssiaikana, vaan täytyy olla asianmukaiset vastaanottotilat majoitus- ja ruokailupaikkoineen. Vastaanottokeskuksissa tulee olla mahdollisuus akuuttiin terveydenhuoltoon. Karenssiaika saa kestää max. viikon, jona aikana tulee selvittää hakijan tausta: hakijalla voi olla perhettä tai rikollinen tausta, tekijöitä jotka saattavat vaikuttaa päätökseen.

Jokainen Suomessa työtä tekevä asuu Suomessa, siitä lähdetään. Kansalaispalkkajärjestelmän myötä yritykset voivat maksaa suoraan palkkaa myös ulkomaalaiselle työntekijälle, mutta käytännössä se maksaa työnantajalle saman verran, koska mitään "ylimääräisiä" maksuja ei mene suomalaisenkaan työntekijän työpanoksesta.

Suomessa asuva ulkomaalainen joutuu elämään kuin turisti vailla minkäänlaisia etuuksia.

1.5 Pääomatulot ja varallisuus

Pääomatulo luokitellaan suoraan bonustuloksi, ja verotetaan (ja ulosmitataan) sen mukaan.

Ihmisen perusomaisuudeksi voidaan laskea henkilökohtaisten tavaroiden lisäksi yksi omistusasunto (joka voi olla asunto-osake tai omakotitalo) siihen mahdollisesti liittyvine maa-aloineen, max. 5 ha, ja huonekaluineen, sekä yksi auto - mallista ja merkistä riippumatta. Tämä perusomaisuus on turvattu koskemattomuudella, vaikka siinä olisi kuinka suuri rahasumma kiinni.

Näin ollen esim. vanhukselta ei voida viedä hänen perusomaisuuttaan, vaikka vanhus muuttaa vanhainkotiin.

Tämän ylittävä omaisuus luokitellaan verotettavaksi varallisuudeksi, joka voidaan realisoida esim. velkojen maksuun.

Nykyisellään ihminen voi menettää koko omaisuutensa, ja valtio maksaa hänen koko elämisensä ja asumisensa koko loppuikänsä ajan (henk.koht. konkurssi): tämä on ajattelematonta haaskaamista.

Rahan muodossa oleva omaisuus, ja siihen rinnastettavat osakkeet, rahastot ja muut arvopaperit ovat yhtälailla realisoitavaa ja verotettavaa varallisuutta 30.000 euron ylittävältä osuudelta.

1.6 Palvelut

Lasten kunnallinen päivähoito tulee olla maksullista kaikille ja kaikkialla saman verran: ei tulosidonnaisuutta, eikä sisaralennuksia. Riippumatta hoidon tarpeesta, oli lapsi hoidossa kolme tai kymmenen tuntia päivässä - päivän tai viisi viikossa - viikon tai neljä kuukaudessa, lapsen päivähoito maksaa 200 euroa kalenterikuukaudessa.

Päivähoitoon saa viedä alle kouluikäisen lapsen, joka on vähintään 3-vuotias (pienempää lasta voidaan hoitaa kotona/perhe-/tuttavapiirissä ansiotulon turvin). Nk. seimipuoli jäisi päivähoitotarjonnasta pois kokonaan.

Esikouluopetus tulee pakolliseksi; jos sen lisäksi tarvitaan päivähoitoa, se maksaa 100€/kk tuntimääristä huolimatta.

Sairaalalaskun ylittäessä 100 euroa, se tulee voida maksaa korottomissa enintään sadan euron kuukausierissä. Vuosittainen kunnallisten terveydenhuoltopalveluiden maksukatto 1200 €.

Sairaalan potilaille ja hoitolaitosten asukkaille tulee tarjota päivittäin ilman erillistä maksua kaksi monipuolista lämmintä ateriaa (ja varmistaa, että se menee lämpimänä perille ja tulee syötyä ajallaan), sekä kunnollinen aamu-, väli- ja iltapala.

Monissa sairaaloissa välipala on korvattu pelkällä iltapäiväkahvilla.

Kunnallinen vanhustenhoito on vanhuksille täysin ilmaista: tämän vuoksi vakituksessa laitoshoidossa oleville vanhuksille ja vammaisille maksetaan vain puolet ansiotulosta. Myös säännöllinen kotihoitopalvelu muutetaan maksuttomaksi, ja toimintaa laajennetaan.

Ansiotulojärjestelmän myötä 5h/pvä -työtä on helppo järjestää kunnallisiin palveluihin; vanhusten syöttäminen ja pyörätuolipotilaiden ulkoiluttaminen yms. työ on ansiotuloon oikeuttavaa työtä. Samoin koulunkäyntiavustajia saadaan joka luokkaan, useampikin tarpeen vaatiessa.

1.7 Verotus ja velat

Arvonlisäverot ja muut tässä mainitsemattomat verot saavat pysyä ennallaan. Kotitalouksien taloustilanteen paranemisen myötä raha saadaan liikkeelle ja myös veroja kertyy enemmän.

Lahjaveron voi maksaa joko antaja tai lahjoituksen saaja. Lahjaveron osuutta ei lasketa lahjoitettavaan summaan/lahjoitettavan asian tai esineen arvoon. Lahjaveroa maksetaan 20% ylittävältä osuudelta, jos lahjoituksen arvo on yli 30.000 euroa kalenterivuodessa.

Perintövero lopetetaan.

Varallisuusveroa maksetaan vuosittain perusomaisuuden ja rahallisen (tai siihen verrattavan) 30.000 euron suuruisen omaisuuden ylittävältä osuudesta 5%. Jos edellä mainitun omaisuuden arvo ylittää 600.000 euroa, veroprosentti ylittävältä osuudelta on 50%.

Ansiotulosta tehtävä ennakonpidätys on perusvero, jolla jokainen kansalainen maksaa oman osansa julkisista palveluista. Bonusosuuksien veroista valtio laatii oman budjettinsa.

Tasa-arvon nimissä jokaiseen perusveroon sisältyy "kirkollisvero", joka on 7% ennakonpidätysosuudesta. Tämä summa tilitetään kansalaisen edustamalle uskontokunnalle. Ellei tällaista ole (esim. ateistit), kansalainen voi ilmoittaa korvaavan kohteen - esim. Kansanapu-rahaston.

Ei ole oikein, että ihminen joutuu valitsemaan uskon ja rahan välillä. Esim. Suomen ev.lut. kirkko vastaa monista ilmaisipalveluista, kuten lasten ja vanhusten kerhotoiminnasta, joista koituu kirkolle menoja. Nämä palvelut pitäisi tuottaa kunnallisina, joten on luontevaa tukea jo olemassa olevaa järjestelmää.

Kunnallisvero sisältyy perusveroon, ja on kotipaikkakunnasta riippumatta kaikille sama.

Nykyiset pikavippipalvelut tulee kieltää lailla. Erilaisten yritysten tarjoamien rahoituspalveluiden ja pienten kulutusluottojen korot ja kulut tulee olla pankkien kanssa samalla tasolla. Myös luotollisten asiakastilien korot ja kulut on saatava kuriin.

Yritysten yhteisöverotus tulee palauttaa entiselleen, eli yritys maksaa voitoistaan 50 %.

1.8 Yhteiskunta

Kanssaihmissen kunnioitusta ja ihmisarvoa ei voi liikaa korostaa. Keskinäisen kilpailun sijaan tulee panostaa yhteiseen hyvään. Aina on ollut ja tulee olemaan ihmisiä, jotka eivät tätä ymmärrä, eivätkä tule kantamaan korsiansa kekkoon.

Ansiotulojärjestelmä ei toimi ilman yhteishenkeä. Jos kaikki jäävät helpon rahan toivossa vain viettämään lomaa, ei tule mitään. Koska ongelma on tiedostettavissa jo etukäteen, tulee asettaa kansalaisvelvoite.

Kansalaisvelvoite tarkoittaa, että jokaisen ansiotuloon oikeutetun eli Suomessa vakituisesti asuvan tai ulkomailla tilapäisesti (max. 5 vuotta kerrallaan) asuva Suomen kansalaisen tulee ansaita palkkansa tavalla tai toisella. Tähän kelpaa työ tai opiskelu (osa- tai kokopäiväinen, väh. 5h/pvä) ja asevelvollisuuden suorittaminen. Alle kouluikäisen lapsen tai sairaan lähiomaisen (esim. myös oma vanhempi, joka ei enää tule yksin toimeen) hoito luetaan myös työksi. Muu kotona tehtävä työ, esim. freelancerit ja kirjailijat, määritetään erikseen.

Vapautuksen velvoitteesta saa työkyvyttömät ja yli 65-vuotiaat.

Kalenterivuodessa saa olla 42 arkipäivää (ma-pe), erilliset tai peräkkäin, jolloin kansalaisvelvoitteesta voi pitää lomaa (työnantaja tai oppilaitos antaa omat ohjelmansa ja velvoitteensa - kuten nykyään, joten viralliset vapaapäivät, lomapäivät tai pidemmät vapaat, joista on sovittu työ sopimuksessa tai opintosuunnitelmassa, eivät vaikuta tähän).

Tämä on lähinnä pätkätyöläisiä varten, sillä pitää ottaa huomioon, ettei työnantajalla välttämättä ole varaa tai tarvetta pidempään työsuhteeseen. Tähän perustuu myös osapäivätyöt, mutta jonkun nekin työt pitää tehdä.

Jokaisen tulisi löytää itselleen sopiva työ: oikea työ motivoi työntekoon. Tunnettu tosiasia on, että jos työnteko ei kiinnosta, siitä haetaan sairauslomaa jos minkä syyn varjolla. Tällainen tulee lopettaa. Ihan varmasti jokaiselle löytyy työ, jota voi tehdä vaikka vain sen viisi tuntia viitenä päivänä viikossa.

Kansalaisvelvoitteen rikkomisesta seuraa pudotus järjestelmästä määräajaksi.

Yhteisvastuukeräys tulee muuttaa jälleen Kansanapu-muotoon, ensisijaisesti kotimaisia avuntarvitsijoita varten. SPR huolehtii kansainvälisestä avusta.

Määräaikaisesta työstä maksettava minimipalkka on 8 €/tunti. Näin ollen työntekijä, joka tekee minimipalkalla ansiotulonsa vastineeksi, tuottaa ansiotulokassaan vähintään 800 €/kk, eli 20.400 euroa vuodessa.

Muutoin alakohtainen (tunti-/kuukausi-)minimipalkka tulee määrätä lakiin, jottei työnantajat laske palkkoja: järjestelmä romahtaa, jos palkkatasoa lasketaan nykyisestä. Ei voida siis ajatella, että yritykset säästävät palkkakuluissa, koska valtio maksaa palkan joka tapauksessa. Yrityksille säästöä syntyy kyllä siinä, että bruttopalkat pienenevät hieman, koska sosiaaliturvamaksuja ei enää tarvitse maksaa.

1.9 Vangit

Vankeinhoito on nyt hyvällä tolalla mitä tulee terveydenhuoltoon ja ravintoon, silti yhä monesta sellistä puuttuu asianmukainen wc.

Vankila ei ole mikään hotelli, vaan se on tarkoitettu paikaksi, jossa kärsitään rangaistus. Rangaistus on vapaudenriisto, ei henkinen tai fyysinen väkivalta asuintovereiden tai henkilökunnan taholta.

Esim. henkirikoksesta tuomittua ei tule laittaa samaan huoneeseen asumaan jonkun muun kanssa, joka pahimmassa tapauksessa pelkää oman henkensä puolesta koko tuomion ajan.

Vankeusrangaistuksessa olevalla ei tule olla valtion taholta muita ansiomahdollisuuksia vähennetyn ansiotulon lisäksi. Sitä vastoin vangeilla tulee teettää töitä osaamisen ja terveydentilan sallimissa puitteissa, ilman erillistä korvausta.

Vanki saa kalenterikuukaudessa max. 2 vapaapäivää. Nykyiset viikonloppulomat eivät ole mistään kotoisin. Jos vankeus kestää alle kuukauden, mitään vapaapäiviä ei tarvita.

Samoin sellaiset perhehuonetapaamiset tulee lopettaa, joissa on kyse sukupuolielämän hoitamisesta. Lapsiperhetapaamiset ovat erikseen.

Suomalaisissa vankiloissa voi olla vain Suomen kansalaisia vankeina.

2. Laskelma

2.1 Ansiotulo

Yli 19-vuotiaita ansiotulon saajia olisi kaikkiaan 4.200.000 (määrä on epätosi, koska kaikilla Suomessa asuvilla ei ole maan kansalaisuutta; vastaavasti suomalaisia asuu ulkomailla). Myös alle 19-vuotiailla voi olla oma talous, jolloin on oikeutettu ansiotuloon.

Tästä määrästä puolitetu ansiotuloa saisivat laitoshoidossa asuvat vanhukset, vammaiset ja pitkäaikaissairaat ja vangit, sekä varusmiespalvelusta suorittavat, joita on yhteensä 138.500 (laskennassa huomioitu 3.000 vankia, 11.000 varusmiestä, vanhuksia vanhainkotihoitossa 13.500, vanhuksia tehostetussa palveluasumisessa 32.000, säännöllisen kotihoiton asiakkaita 70.000, pitkäaikaissairaita 1.000, kehitysvammaisia laitoshoidossa 1.500, kehitysvammaisia autetun asumisen piirissä 6.500)

Täyttä ansiotuloa saisi $4.200.000 - 138.500 = 4.061.500$

$4.061.500 \times 2.500 \text{ €} = 10.153,75 \text{ M€}$, josta verokassaan 2.030,75 M€, ja maksuun 8.123 M€

$138.500 \times 1.250 \text{ €} = 173,125 \text{ M€}$, josta verokassaan 34,635 M€, ja maksuun 138,49 M€

YHTEENSÄ/kk 10.326,875 M€, josta verokassaan 2.065,385 M€, ja maksuun 8.261,49 M€

Kuten alla olevasta taulukosta näkyy, vuonna 2012 n. 810.000 suomalaisella vuosittaiset palkkatulot nousivat yli 30.000 euroon. Näin ollen yhtä monella ansiotulo palautuisi suoraan ansiotulokassaan.

bruttotulot v. 2012	palkansaajat	palkkatuloja
<4.900 €	458.344	314 M€ eli ~ 685 €/hlö
5.000- 9.999 €	532.840	834 M€ 1.565 €/hlö
10.000-19.999 €	1.126.122	4.344 M€ 3.857 €/hlö
20.000-29.999 €	924.985	14.115 M€ 15.260 €/hlö

30.000-39.999 €	701.035	19.142 M€	27.305 €/hlö
40.000-49.999 €	356.494	12.887 M€	36.149 €/hlö
50.000-79.999 €	335.133	16.171 M€	48.252 €/hlö
80.000-99.999 €	53.713	3.515 M€	65.440 €/hlö
100.000<	59.829	5.677 M€	94.887 €/hlö

Jos lasketaan täyden ansiotulon (30.000 €/vuosi) mukaan, kuinka paljon ansiotulojärjestelmä tulisi maksamaan: palkansaajille, joiden palkkatulot jäävät vuositasolla alle 30.000 euron, se tekee yllä olevien tietojen mukaan 73.551.435.431 euroa.

Jos oletetaan, että jokainen tekee kansalaisvelvoitteen mukaisesti töitä, ja saa vähintään 800 euron kk-palkkaa, ansiotulo maksaa yhteiskunnalle palkansaajien osalta 43.193.042.400 euroa vuodessa.

HUOM! Osa palkansaajista on vanhempiensa luona asuvia alle 19-vuotiaita, jolloin heidän palkkansa ei kulje ansiotulokassan kautta, eivätkä he ole oikeutettuja ansiotuloon.

2.2 Elatustuet

KELA:n elatustuen saajaperheitä 68.015 (2/2014)

-perheitä, joissa 1 elatustukea saava lapsi,	44.897
2 elatustukea saavaa lasta,	16.826
3	4.604
4	1.181, joista 3 lasta huomioidaan
5	354, "-"
6	92, "-"
7(<)	61, "-"

Ansiotuloista pidetään elatusvelvollisilta 97.425 lapsen elatustuet, jotka ohjataan elatustuen saajavanhemmille. $97.425 \times 100 \text{ €} = 9.742.500 \text{ €/kk}$, eli 116.910.000 euroa vuodessa.

HUOM! Isyyden vahvistamattomuus ei este elatustuen saamiselle; jää valtion maksettavaksi, eikä sisälly laskelmaan.

Samoin valtiolle jää maksettavaksi noiden 2.409 lapsen elatusmaksu perheille, joissa on enemmän kuin 3 lasta. $2.409 \times 100 \text{ €} = 240.900 \text{ €/kk}$, eli 2.890.800 euroa vuodessa.

Vuoroasumisessa elatustukea ei tarvitse huomioida.

2.3 Lapsilisät

Lapsilisät lisätään lähivanhemman ansiotuloon automaattisesti; vuoroasumisessa lapsilisä jaetaan puoliksi kummallekin vanhemmalle.

Lapsilisää maksetaan 300 €/lapsi, eli $1.212.105 \times 300 \text{ €} = 363.631.500 \text{ €/kk}$, eli 4.363.578.000 euroa vuodessa.

Huostaanotettujen lasten lapsilisä maksetaan huoltajille/huoltajalle huoltajussopimuksen mukaan. Elatustuet maksetaan taholle, joka vastaa lapsen vaatetuksesta ja harrastuksista. Elatustuki pidetään tarvittaessa molemmilta vanhemmilta.

Esim. Eronneiden vanhempien yhteishuollossa oleva lapsi on huostaanotettuna.

Lapsilisää molemmille vanhemmille puoliksi; 150 euroa /huoltaja.

Kumpikin huoltaja on velvollinen maksamaan 100 €/kk elatusmaksua, jolloin lapsilisää jää maksettavaksi 50 €/huoltaja.

Jos lapsi on toisen vanhemman yksinhuollossa, tämän osuus elatusmaksusta pidätetään, ja lapsilisää maksetaan 200 €/kk. Toiselta vanhemmalta pidätettyä elatusmaksua ei ohjata lähivanhemmalle.

2.4 Yhteenveto

-ansiotulot	43.193.042.400 €	
-lapsilisät	4.363.578.000 €	
-elatusuet	119.800.800 €	
-vammainen tuudet	555.300.000 €	
-sairaanhoitokorvaukset	1.879.600.000 €	
-kuntoutus	351.300.000 €	
-vuosilomakustannus-		
korvaukset työnantajille	68.100.000 €	
-avohoidon lääkekorvaukset	1.303.100.000 €	
-matkakorvaukset	298.200.000 €	josta lisäkorvauksia suurista 81,9 M€
-äitiysavustukset	10.790.000 €	
YHTEENSÄ/vuosi	52.132.021.200 €	

(toimeentulotuki puuttuu, vaikea arvioida tarkemmin; tarve näkyy vasta uuden järjestelmän myötä)

vertailun vuoksi

-KELA:n kulut	yhteensä vuonna 2012	13.544	M€
-eläkevakuutusetuudet		3.596	M€
-sairausvakuutusetuudet		4.555	M€
-työttömyysturvaetuudet		1.421	M€
-lapsiperhe-etuudet		2.071	M€
-yleinen asumistuki		606	M€
-opintoetuudet		812	M€
-muut		52	M€
-toimeentulotuet		703,3	M€
YHTEENSÄ/vuosi	14.247.300.000 € eli	14.247,3	M€

Tasauksesta:

Ansiotulojärjestelmän ansiosta päihde- ja mielenterveysongelmat, sekä esim. lastensuojelun asiakasmäärä tulee ainakin puolittumaan kansalaisten hyvinvoinnin myötä. Näin ollen syntyy huomattavia välillisiä säästöjä.

Saadaan välillisesti karsittua henkilöstö- ja hoitopaikkajärjestelyillä; lisäämällä omaishoitoa vanhuksille, lapsille ja vammaisille, saadaan vähennettyä laitospaikkoja (myös lasten päivähoidossa).

Myöskin rakentamalla täysin uuden tyyppinen valtakunnallinen sote-palvelujärjestelmä, jossa pyritään ennaltaehkäisyyn ja asioiden nopeaan tehokkaaseen hoitamiseen, ongelmien ylläpitämisen sijaan, saadaan paljon säästöjä.

Sosiaalimenoista voidaan odottaa jopa 20 miljardin säästöjä. Nykyinen järjestelmä tekee itsessään lisää asiakkaita.

Jos vuositasolla ansiotulokassasta maksetaan ulos 99.137.880.000 euroa, josta laskennallisesti noin puolet käytetään arvonlisäveronalaisiin ostoksiin:

99.137.880.000 € : 2 = 49.568.940.000 €

Kuluttajien maksamina arvonlisäveroina valtiolle palaa ansiotuloista siis noin 10 miljardia euroa.

Yritysten yhteisöverokorotus tuo valtiolle vuodessa noin 5 miljardia euroa vuodessa, jopa enemmän, ostovoiman noustessa.

Valtion budjetin määrärahaosuudesta löytyy paljon kohtia, joita voidaan leikata tai poistaa kokonaan. Esim. ansiotulojärjestelmän myötä valtion nykyiset palkkakulut pienenevät, henkilökohtaiset apurahat voidaan lakkauttaa, maahanmuuttajien kotouttamiskustannukset siirtyvät pääosittain ansiotulon alaisuuteen, eräät avustukset ja toimintamenot voidaan leikata. Kaikkiaan määrärahoja saadaan vähennettyä ainakin kolmanneksen.

3. Taustatietoja

Lähteet: Tilastokeskus, THL- ja KELA-tilastot

Valtionvelka v.2013 89.700 M€

Suomen asukasmäärä 5.426.674, josta Suomen kansalaisia 5.231.163

Ulkomailla asuvia Suomen kansalaisia 195.511

Suomessa alle 17-vuotiaita 1.011.875

alle 19-vuotiaita 1.212.105

yli 19-vuotiaita 4.214.569

Suomessa asuvat lapsiperheet, joissa 1 alle 18-vuotias lapsi 253.996

2 alle 18-vuotiasta lasta 443.286

3 alle 18-vuotiasta lasta 229.101

4 alle 18-vuotiasta lasta 135.328

Perheitä, joissa 0-3v lapsia 196.915

0-6v 289.267

0-17v 578.409

3-6v 195.955

7-15v 339.334

16-17v 113.943

18-20v 116.086

Yksinhuoltajaperheitä 96.834

IKÄ	Miehet 2 666 622	Naiset 2 760 052	2012 lopussa yhteensä
90–	8 412	30 113	38525
85–89	25 782	59 277	85059
80–84	53 901	91 302	145203
75–79	78 139	105 940	184079

70–74	106 568	127 231	233799
65–69	158 967	172 561	331528
60–64	191 222	198 366	389588
55–59	187 478	191 717	379195
50–54	185 863	185 308	371171
45–49	188 707	184 591	373298
40–44	166 649	160 821	327470
35–39	169 502	160 340	329842
30–34	177 454	167 305	344759
25–29	175 226	166 069	341295
20–24	173 775	165 983	339758
15–19	163 421	157 292	320713
10–14	148 569	141 760	290329
5– 9	151 706	145 274	296980
0– 4	155 281	148 802	304083

Työttömiä 279.046, josta pitkäaikaistyöttömiä 171.121

Työkyvyttömiä 156.800

Toimeentulotuen saajia 240.200

Vammaisetuuksien saajia 303.842

Vanhempainpäivärahan saajia 101.835 äitiä ja 60.470 isää

Äitiysrahan saajia 72.285, ja erityisäitiysrahan saajia 215

Isyysrahan saajia 49.330, ja isäkuukauden etuuksien saajia 17.580

Äitiysavustuksen saajia 58.037, korotettuna 804

Adoptiotuen saajia 173

Lapsilisän saajia 557.711 perhettä (yksinhuoltajakorotus 96.834), 1.011.875 lasta

Opiskelijoita 1.921.800, josta opintotuen saajia 292.269

Ylioppilaita 31.595

Eläkkeensaajia 695.201, josta takuueläkkeen saajia 103.840

Yli 65-vuotiaita eläkkeensaajia 491.505

Vankien päivittäinen keskimäärä 3.236, josta ulkomaalaisia 470
elinkautisvankeja 200
nuoria <21v 85

Kodin ulkopuolelle sijoitettuja 0-17v lapsia (v. 2011) 17.175

-perhehoidossa 5.745

-laitoshoidossa 11.430

Elatussopimuksia 40.745, josta "nollasopimuksia" 11.739

Vahvistettujen sopimusten suuruuksia <67€/21% 135-168€/19%

Elatusvelvollisia 41.594

Elatustuen saajaperheitä 67.729

-lapsia 99.496

Ilman vahvistettua isää noin 106.000 (v.2011)

Varusmiehiä 11.335

Siviilipalvelusta suorittavia 1.086

Asevoimien miesvahvuus 22.000

Syntyneitä 59.493

Ensisynnyttäjien keski-ikä 28,5v

Kuolleiden keski-ikä 72,9v/M 81v/N

Maksuttomia oikeudenkäyntejä 29.283

Uusia maahanmuuttajia 17.433

Pakolaisia 666

Vanhainkotihoidossa 13.587

Tehostetussa vanhusten palveluasumisessa 32.257

Yli 75-vuotiaita säännöllisen kotihoitopalvelun käyttäjiä yli 53.000 (n. 12% ikäryhmästä)

Säännöllisen kotihoidon asiakkaita kaikkiaan 70.529, joista

-ympäri vuorokautisen hoidon tarvitsijoita 5,3%

-asiakkaita, joiden luona käytiin yli 60 kertaa kuukaudessa 25,3%

-5.359:n henkilökunta arvioi selviävän kotona ilman säännöllisiä palveluita

Kehitysvammaisten laitoshoidossa 1.612

Kehitysvammaisten autetun asumisen piirissä 6.595

Psykiatrisen erikoissairaanhoidon avohoidossa hoidettiin 157 135 potilasta, joilla oli yhteensä lähes 1,8 miljoonaa käyntiä.

Psykiatrisessa erikoissairaanhoidossa kirjattiin lähes 40 000 vuodeosastohoidon hoitojaksoa 27 738 potilaalle. Hoitopäiviä psykiatrisessa erikoissairaanhoidossa oli noin 1,4 miljoonaa.

Psykiatrian erikoissairaanhoidon palveluita käytti lähes 163 000 eri ihmistä.

Alkoholin käytön aiheuttamat haitat maksoivat julkiselle sektorille arviolta 0,9–1,1 miljardia euroa vuonna 2010.

Huumeiden käytön aiheuttamat haitat maksoivat julkiselle sektorille 229–284 miljoonaa euroa.

Perusterveydenhuollon avohoitokäyntejä oli vuonna 2012 noin 24,5 miljoonaa, joista lääkärikäyntejä oli 6,8 miljoonaa ja käyntejä muiden ammattihenkilöiden luona 17,7 miljoonaa.

Terveyskeskusten suun terveydenhuollon käyntejä oli vuonna 2012 yli 4,9 miljoonaa. Suun terveydenhuollon käynneistä 68 prosenttia oli hammaslääkäreiden vastaanottokäyntejä.

Terveyskeskusten vuodeosastoilla hoidettiin noin 151 000 asiakasta, jotka olivat keskimäärin 76-vuotiaita. Asiakkaista 81 prosenttia oli yli 65-vuotiaita.

Henkilöiden bruttotulot vuodessa, josta palkkatulot 76.999 M€

<4.900 €	458.344	314 M€ eli ~	685 €/hlö
5.000- 9.999 €	532.840	834 M€	1.565 €/hlö
10.000-19.999 €	1.126.122	4.344 M€	3.857 €/hlö
20.000-29.999 €	924.985	14.115 M€	15.260 €/hlö
30.000-39.999 €	701.035	19.142 M€	27.305 €/hlö
40.000-49.999 €	356.494	12.887 M€	36.149 €/hlö
50.000-79.999 €	335.133	16.171 M€	48.252 €/hlö
80.000-99.999 €	53.713	3.515 M€	65.440 €/hlö
100.000<	59.829	5.677 M€	94.887 €/hlö

Tulojen ja varallisuuden perusteella maksuunpannut verot ja veronluonteiset maksut v. 2011

-tulovero	10.403 M€	(valtion osuus yhteisöverosta)
-kunnallisvero	17.978 M€	(kuntien osuus yhteisöverosta)
-kirkollisvero	993 M€	(seurakuntien osuus yhteisöverosta)
-sairausvakuutusmaksu	1.714 M€	
Yhteensä	31.126 M€	

Maksuunpantu valtion tulovero v. 2011

Luonnolliset henkilöt ja kuolinpesät	7.923 M€	
-palkansaajat	4.923 M€	joita 2.538.878
-eläkeläiset	685 M€	1.237.681
-maatilatalouden harjoittajat	649 M€	183.012
-liikkeen- ja ammatinharjoittajat	524 M€	160.282
-muut luonnolliset henkilöt	373 M€	434.969
-kuolinpesät	102 M€	55.621
Yritykset ja muut yhteisöt	3.120 M€	

Yritysten voitto oli 19.700 M€. Siitä yritykset maksoivat veroa 4,5 miljardia, netoksi jäi 15,2 miljardia euroa.

Sosiaalimenot pääryhmittäin v.2011 yhteensä 56.695 M€

Sairaus ja terveys	14.156 M€
Toimintarajoitteisuus	6.558 M€
Vanhuus	20.384 M€
Leski ja muut omaiset	1.700 M€
Perhe ja lapset	6.095 M€
Työttömyys	3.879 M€
Asuminen	973 M€
Muu sosiaaliturva	1.444 M€
Hallinto	1.506 M€

KELA:n kulut	yhteensä	13.544 M€
	-eläkevakuutusetuudet	3.596 M€
	-sairausvakuutusetuudet	4.555 M€
	-työttömyysturvaetuudet	1.421 M€
	-lapsiperhe-etuudet	2.071 M€
	-yleinen asumistuki	606 M€
	-opintoetuudet	812 M€
	-muut	52 M€

vanhempainpäivärahat kuuluu sairausvakuutusetuuksiin

Maksetut		
-lapsilisät	1.490 M€	
-kotihoidontuen hoitorahat	266,8 M€	
-kotihoidontuen hoitolisät	44 M€	
-yksityisen hoidon tuki	35,7 M€	
-kuntalisät	97,3 M€	
-elatusuet	176,5 M€	
-sotilasavustukset	20,14 M€	
-vanhempainpäivärahat	1.008,9 M€	
-osittainen hoitoraha	14,3 M€	josta 1.- ja 2.-luokkalaisten osuus 8,7 M€
-sairaanhoitokorvaukset	1.879,6 M€	
-kuntoutus	351,3 M€	
-vammainen etuudet	555,3 M€	josta ruokavaliokorvaukset 7,8 M€ ja lasten vammaistukea 75,2 M€
-asumistuet	1.325,9 M€	
-työttömyysturvaetuudet	1.419,51 M€	
-sairaspäivärahat	856,3 M€	
-opintotuet	764,1 M€	
-toimeentulotuet	703,3 M€	josta 3% muuta kuin perus- tai lisäosaa
-vuosilomakustannus-		
korvaukset työnantajille	68,1 M€	
-avohoidon lääkekorvaukset	1.303,1 M€	
-matkakorvaukset	298,2 M€	josta lisäkorvauksia suurista 81,9 M€
-äitiysavustukset	10,79 M€	

KELA sai perittyä elatusmaksuja vuoden 2012 aikana 71,7 M€; 217,6 M€ jäi perintään

Terveystuotomenot yhteensä 17.052 M€

Lastensuojelun kokonaiskustannukset v.2010 990 M€
-laitos- ja perhehoidon käyttökustannukset 620 M€
-avohuollon kustannukset 370 M€

Asevoimat ja sotilasmenot 2.614,51 M€

Pääomatuloja v.2011 7.054 M€
Ansiotuloja v. 2011 93.185 M€
Tuloveroa 7.169 M€
Valtionveron alaiset tulot 120.784 M€ (sis. KELA:n veronalaiset tulot)

Arvonlisäverot	tuottivat valtiolle	17.600 M€
Jäteverot		56 M€
Makeis-, jäätelö- ja virvoitusjuomat		196,7 M€
Nestemäisten polttoaineiden valmistevero		2.960 M€
Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmistevero		1.150 M€
Alkoholijuomavero		1.380 M€
Tupakkavero		752 M€
Tullia ja tullin luonteisia veroja		184,3 M€
Autovero		~1.000 M€
EU-varojen kantopalkkio		46,1 M€
Väylämaksuja		81,4 M€

EU-jäsenyys maksoi Suomelle 718 M€ + maksut kehitysrahastolle 31 M€ vuonna 2013

Suomi sai EU:lta tuloja 1.181 M€, ja maksoi EU:lle 1.930 M€.

Suurin osa summasta koostuu bruttokansantuotteeseen perustuvista maksuosuuksista. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että suhteellisen rikkaana EU-maana Suomi maksaa enemmän kuin ne maat, joiden bruttokansantuote on huonompi.

Perheiden Hyvinvoinnin Puolue

<https://www.facebook.com/perheidenhyvinvoinninpuolue>